

EXPOSICIÓ: 10.09 - 14.11.2020
HORARI GALERIA: DE DIMARTS A DIVENDRES D'11 A 19 H.
DISSABTE D'11 A 15 H.

PROJECTESD
T 934 881 360
INFO@PROJECTESD.COM
WWW.PROJECTESD.COM
PASSATGE MERCADER 8, BAIXOS 1
08008 BARCELONA

'Però com l'amor, l'art és passió, no simplement un plaer.'
André Malraux

El Museu Imaginari pren el seu títol d'André Malraux, escriptor i polític francès, qui va introduir el terme en el seu primer llibre, *Psicologia de l'art* en tres volums (1947-1949). Lluny de pretendre analitzar o il·lustrar la tesi de l'autor, la nostra exposició reuneix, de manera oberta i inclusiva, obres de deu artistes de diversos interessos artístics. Patricia Dauder, Hans-Peter Feldmann, Dora García, Ana Jotta, Jochen Lempert, Marc Nagtzaam, Peter Piller i Xavier Ribas, tots representats per ProjecteSD. I dos artistes convidats: l'espanyol Isidoro Valcárcel Medina i Daan van Golden, artista holandès d'indiscutible prestigi, l'obra és poc coneguda a Espanya.

A *El Museu Imaginari* hi ha dibuix, escultura, pintura, fotografia, textos. Abstracció, paisatge, figura, referències a l'art clàssic, a l'antropologia, un subtil toc oriental i fins i tot profecies. L'exposició es pot veure com una combinació eclèctica d'obres, i seguint, en certa manera, el llegat de Malraux, aquesta és exactament la seva intenció. Convidem a cada visitant a explorar i buscar connexions entre les obres o simplement a experimentar-les per inserir-les en el seu propi museu, imaginari o real.

ISIDORO VALCÁRCEL MEDINA. Sin Título (2020). (Obres 1, 2 i 14 en el pla)

Arriscat i valent, Isidoro Valcárcel Medina sempre ha rebutjat repetidament els mecanismes pels quals l'art és instrumentalitzat i consumit. La seva obra, desenvolupada al llarg de cinquanta anys de trajectòria, destaca pel seu gran rigor i coherència, així com per la reivindicació de les pràctiques conceptuals per posar de manifest la immaterialitat de les arts. Cadascuna de les propostes d'Isidoro Valcárcel demostra la seva actitud compromesa i independent, anticipant-se al seu temps amb projectes artístics innovadors. Encara que l'obra de Valcárcel Medina està associada a l'art postal, l'acció i el llenguatge, l'artista es va iniciar com a pintor. A la nostra invitació a *El Museu Imaginari*, ha respost amb un nou treball, un quadre en tres parts o tres quadres. Tres petits llenços amb paraules sobre un fons de color. Si els ajuntem, podem llegir la frase: "l'art és aquí una altra vegada", o "una altra vegada l'art és aquí" o ... qualsevol altra permutació de les tres parts. No importa l'ordre, el missatge és clar, obvi, intel·ligent i suggerent: l'art és aquí un cop més.

PETER PILLER. HOE 01 (2019). (Obra 3 en el pla)

Peter Piller ha estat treballant amb imatges trobades, fotografia i dibuix des de la dècada de 1990. La seva obra es basa en la recopilació de material visual i la seva posterior recontextualització en sèries temàtiques, per tal de donar-li un nou significat i dimensions. Fins avui, l'*Arxiu Peter Piller* conté milers d'imatges.

En els últims anys, Piller ha desenvolupat un interès creixent pels dibuixos i l'imaginari rupestre de l'Edat de Pedra. Aquesta noció de mirada retrospectiva cap a les representacions i les troballes de l'art antic i primitiu pot vincular-se amb algunes de les idees en els escrits de Malraux. *HOE 01* és una imatge d'un crani, presa d'un llibre i presentada fora de context. Un "cap" humà fora de lloc flotant en un fons negre. O potser un planeta a la deriva en l'espai?. Una imatge certament indefinida que per alguna raó exerceix una mena d'atracció poderosa en nosaltres, potser per algun tipus de qualitat simbòlica, o fins i tot atàvica. Per això la va triar Piller, per la seva ambigüitat. Com diu el mateix artista: "els signes estan incrustats en contextos culturals. Si falta el vincle amb aquests contextos, el signe deixa de ser inequívoc i és capaç de produir no només una, sinó moltes regressions evolutives diferents, un retorn a les coses".

MARC NAGTZAAM. Unstable Objects (2012). (Obra 4 en el pla)

El mitjà propi de Marc Nagtzaam és el dibuix. Utilitza elements abstractes de l'arquitectura, textos de revistes, detalls de fotografies trobades o fins i tot parts de dibuixos anteriors, com a punts de partida per a cada nova sèrie d'obres. Un cop s'ha despulat del material d'origen, dibuixa línies, cercles, de vegades paraules, en composicions meticuloses, majoritàriament sense color, en què dibuixa espais densos de grafit en composicions no figuratives. Hi ha un interès viu i obsessiu en la plasticitat hipnòtica que es troba en el seu treball. La idea de còpia i repetició apareixen com un ritual. Tot i l'austeritat estructural de la quadrícula que d'alguna manera està en la seva obra, hi ha un grau de llibertat en les composicions lluminoses de Nagtzaam que li dona al seu treball una qualitat orgànica.

Unstable Objects és un excel·lent exemple de la pràctica de Nagtzaam, un dibuix que clarament té el potencial d'evocar múltiples imatges en el nostre propi univers imaginari.

DAAN VAN GOLDEN. Tokyo/Dijon (1996-2016). Study Dürer (2007). (Obres 5 i 9 en el pla)

Artista molt reconegut als Països Baixos des dels anys seixanta, l'obra de l'holandès Daan van Golden (1936, Rotterdam; 2017, Schiedam) es coneix poc a al nostre país. Van Golden prioritza l'observació propera sobre la invenció imaginativa i troba el seu tema "readymade" en la seva experiència diària del món. Van Golden és conegut per les seves meticuloses pintures de motius i detalls de la vida quotidiana. Si bé la seva obra pot dialogar amb l'art pop o conceptual, el minimalisme o l'apropiació, sempre ha sabut mantenir-se en una serena independència.

De 1963 a 1965, van Golden va viure al Japó. Durant aquest temps, va abandonar l'expressionisme abstracte en blanc i negre que venia desenvolupant des de 1960 i va començar a reproduir en llenços motius trobats en objectes quotidians, com paper decoratiu i teles. L'obra *Tokyo / Dijon* està composta per dues parts. D'una banda una tira de paper imprès amb motius florals que són els que van Golden va pintar en la seva obra *Tokyo* de 1964. I d'altra banda una fotografia emmarcada, col·locada sobre de el paper i que a la vegada és una imatge doble: una del mateix patró de flors de colors que es superposa a una vista d'una de les sales de Le Consortium a Dijon, on van Golden va exposar el 1996. Aquesta forma de treballar anuncia les sèries de van Golden conegudes com *Double prints* (2012), en què combina dues de les seves obres en una sola imatge.

L'altre treball de Golden a la mostra és *Study Dürer*, una fotografia que utilitza com a motiu la famosa aquarel·la d'Albert Dürer, l'ala d'un gaig blau (col·lecció Albertina, Viena). Van Golden va tenir durant molt de temps una postal que reproduïa aquesta obra. Va enviar la postal lleugerament modificada a algú, en resposta a una carta en cadena amb la sol·licitud d'enviar material sobre àngels. Van Golden va rotar l'ala de Dürer un quart de volta i va fer un petit canvi en el contorn, en blau, creant un perfil de rostre humà i convertint les plomes en un tocat. El retoc lúdic de la pintura icònica de Dürer al·ludeix a un tractament irreverent de les normes artístiques, propi de van Golden.

JOCHEN LEMPERT. Untitled (Atlantic Ocean) (2019). Untitled (Courbet) (2020). (Obres 7 i 8 en el pla)

Jochen Lempert fotografia el món a nival en els contextos més diversos: des de l'hàbitat natural al museu, des del zoològic a l'entorn urbà, en llocs remots o escenaris i situacions banals. Lempert recopila les seves troballes en un vast arxiu d'imatges que cobreix un ampli espectre, des de visions quotidianes comuns fins a composicions que tendeixen a l'abstracció. Aquest interès pel món natural com a tema es complementa amb la seva exploració de les propietats i materialitat de la imatge fotogràfica. Analògiques, en blanc i negre, processades a mà, les seves fotografies es resisteixen a qualsevol categorització i confronten els cànons de l'estètica actual.

A l'exposició es presenten dues sèries fotogràfiques recents de Lempert: *Untitled (Atlantic Ocean)* i *Untitled (Courbet)*. Són obres separades que l'artista presenta una al costat de l'altra amb la intenció de trobar vincles entre elles. Una sèrie fotogràfica de quatre parts d'una platja vista des d'un angle alt està connectada amb un detall d'un peu femení de l'obra *La jove banyista* de Gustave Courbet. Observades des de certa distància, les imatges de l'oceà, força abstractes, semblen delinear una figura, una part d'un cos, indefinida però tan sensual com el peu nu de la banyista en contacte amb l'aigua.

PATRICIA DAUDER. Mount & Landslide (2020). (Obra 6 en el pla)

L'interès per veure més enllà del món visible circumdant guia el treball de Patricia Dauder. L'artista intenta capturar el que és extremadament difícil de retenir: el temps, un moment fugaç, una trajectòria efímera, alguna cosa sense forma, un lloc remot. El seu treball és essencialment visual i processual, una característica comuna en tots els mitjans que utilitza, ja siguin objectes, dibuixos, pel·lícules o imatges trobades. *Mount & Landslide* (Mont & Despreniment de terra) consta d'un dibuix i dues litografies superposades. Aquesta obra és part d'un treball en curs que resulta de la investigació de Dauder iniciada a les illes Açores a partir d'un fet concret, els efectes d'una erupció volcànica submarina a Faial l'any 1957 que va canviar el paisatge i la psique dels seus habitants. Aquí apareixen la idea de representar un estat de transició i la noció de l'empremta com a manifestació d'aquesta transitorietat, així com la voluntat de crear una composició híbrida barrejant imatges trobades amb altres creades per l'artista. La idea de la relació entre l'home i la natura és un element més de l'obra, una noció molt present en l'art de tots els temps.

HANS-PETER FELDMANN. David Black (n.d.). (Obra 10 en el pla)

A finals de la dècada de 1970, Feldmann va començar a acolorir diversos tipus de fotografies i algunes petites reproduccions en guix d'escultures inspirades en models clàssics. La seva intenció declarada, segons ha dit, era fer-les més atractives: "Volia fer-les més boniques, millorar-les, així com algunes persones fan servir una funda de ganxet per millorar l'aparença d'un rotlló de paper higiènic". Tot i que aquestes obres es refereixen a la estatuària grecoromana, és evident que han estat adaptades a altres cànons. Són reproduccions del món de la cultura popular. El color, viu i sense matisos, s'aplica de forma senzilla i plana com pintarien els nens, el que els hi confereix alguna cosa del caràcter seductor dels objectes kitsch. Les escultures pintades en guix més conegudes de Feldmann, generalment han estat models masculins o femenins de "pell rosada". Aquest *David (negre)* va ser concebut més tard, en la dècada de 2000 i, en comparació amb les altres escultures acolorides, té un poder "iconoclasta" encara més fort quan es llegeix en el context actual.

XAVIER RIBAS. Afterlife #6 [Giant, Altar of Zeus, Pergamon] (2020). (Obra 11 en el pla)

Xavier Ribas es va donar a conèixer a mitjans dels noranta amb el seu treball sobre l'ocupació espontània de la perifèria urbana. Ràpidament es va convertir en un bon representant d'una nova fotografia documental. En els últims anys ha establert una connexió entre la seva obra fotogràfica i el text. *Afterlife #6 [Gegant, Altar de Zeus, Pèrgam]* és una obra nova, un díptic, part d'una sèrie més gran que combina fotografies de ruïnes d'escultures clàssiques amb un text. La imatge va ser fotografiada

per Ribas al Museu d'Arqueologia Clàssica de Cambridge (Regne Unit) i mostra una còpia en guix d'un fragment escultòric del tors del gegant Clitio del fris de l'Altar de Pèrgam (datat a principis de segle II aC, el marbre original està al Museu de Pèrgam, a Berlín). El text és un fragment de *L'estètica de la resistència* de Peter Weiss on llegim sobre com les antigues i magnífiques escultures de l'època romana i grega van ser realitzades gràcies a l'esforç de guerrers captius esclavitzats per treballar a les pedreres de marbre mentre els seus cossos forts i extenuats, es convertien en la matèria dels somnis dels escultors. En l'obra de Ribas sempre hi ha un subtext social, polític o antropològic que la majoria de les vegades s'expressa de forma narrativa, gairebé poètica tot i la cruesa del propi fet tractat. Com podem llegir en l'última frase de el text: "En tant que els espoliats transmetien les seves energies a pensaments descansats i receptius, l'art sorgia de l'ànima de domini i de la vexació."

DORA GARCÍA. The Prophets 2005-2020 (2020). (Obra 15 en el pla)

Los profetas és una performance concebuda per Dora García l'any 2005. Dos atractius joves deambulen pel recinte expositiu i informen als visitants del que passarà aquest dia a l'espai expositiu però també en altres llocs, a la ciutat, a Espanya, Europa o el món en general. En lloc de ser un esdeveniment teatral amb una clara divisió entre l'artista i l'audiència, *Los profetas* aborda els problemes de la informació i la comunicació dins de l'espai d'exhibició i en el context més ampli de les nostres societats contemporànies.

Des de la seva concepció, *Los profetas* s'ha presentat àmpliament a nivell nacional i internacional. Intrínseca a l'obra és la distribució de les "profecies" escrites en un full de paper, que els performers reparteixen i en els que s'anuncien els esdeveniments futurs que poden afectar la visita dels visitants a l'exposició. El que presentem a la mostra *El Museu Imaginari* és una publicació d'artista en edició limitada en forma d'arxiu que recopila tots els textos de *Los profetas* de totes les performances produïdes fins a la data. Per acompanyar aquesta edició, s'organitza una performance el dissabte 19 de setembre de 12.00 a 15.00 h. Un cop més, dos atractius joves passejaran per l'espai expositiu de ProjecteSD lliurant fotocòpies als assistents i comentaran amb els visitants les "profecies" o esdeveniments que succeiran aquest dia.

ANA JOTTA. Amador Professional (2020). **Luxurious Taste of Nothing**, (2016). (Obres 12 i 13 en el pla)

Una de les singularitats de l'obra d'Ana Jotta prové de la seva total despreocupació per algunes de les "regles" més esteses de la pràctica artística. Jotta no té la intenció d'establir un estil coherent i reconeixible, ni el seu treball es circumscriu a un sol mitjà. Ha prestat tanta atenció a la pintura com a l'escultura; s'ha endinsat en el dibuix i ha experimentat amb el gravat, i el teixit sovint ha ocupat el seu estudi. No obstant això, cap d'aquestes activitats ha rebut tanta atenció com la que se centra en el "objecte trobat". Coses de la més diversa índole, amb les que l'artista es troba en el seu dia a dia i de les quals, les seves qualitats -formals, simbòliques, conceptuals o altres- capten d'alguna manera el seu interès de manera especial. *Amador Professional* és un bon exemple d'això. Una fotografia presa per l'artista d'un cartell que va trobar en un taller proper a casa seva. El text vol dir "amateur professional", una afirmació que s'explica per si mateixa. L'obra està construïda com un transparència en una caixa de llum.

L'altra obra en l'exposició es titula *Luxurious Taste of Nothing*, una obra anterior, mai mostrada a Espanya, d'un conjunt d'impressions sobre tela, penjades en forma d'estendards que reproduïxen imatges d'altres obres anteriors de Jotta.

Per concloure ens referim a Derek Allan, un historiador de l'art que ha publicat sobre aspectes de l'obra d'André Malraux. Segons aquest autor, "el pensament de Malraux va representar una ruptura radical amb l'estètica tradicional, fins i tot al nivell bàsic de la naturalesa de la nostra resposta a l'art. Encara que algunes de les idees de Malraux no van ser tingudes en compte per molts filòsofs de l'art, la idea del "musée imaginaire" reconeix que, des de principis de segle XX, el nostre món de l'art ha experimentat una immensa transformació i que el paper de les reproduccions, a la televisió, en llibres d'art, o en un entorn virtual, és de gran importància. No obstant això, el museu imaginari no reemplaça el museu d'art; no reemplaça res. És simplement un element clau de la nostra experiència expandida d'art de tot el món ". Voldríem subratllar la importància d'aquesta declaració en el nostre context actual. Siguen benvinguts a l'exposició i, esperem, a moltes més que estan per venir.

PER A MÉS INFORMACIÓ I/O IMATGES, SIUSPLAU CONTACTEU AMB:

SILVIA DAUDER, SD@PROJECTESD.COM

